

det sådan, at man dog trods alt stadig væk har muligheden for at sige op og blive arbejdsløs.

Det drejer sig i virkeligheden om, hvordan vi indtil videre har opfattet det som gældende i den slags aftaler, hvor der hele tiden har været reguleret efter funktionærloven, og hvor vi nu er blevet opmærksomme på, at en lang række aftaler ikke bliver reguleret efter funktionærloven. Og så vil ministeren med sit forslag blot lade stå til og sige, at sådan skal det stadig være, bare aftalerne bliver oplyst til den enkelte. Det er for slapt, og det vil betyde, at stadig flere vil kunne bindes til deres arbejdsplads, uden at de får nogen kompensation for det.

Det er derfor, at det forslag, vi har fremsat sammen med Socialdemokraterne, De Radikale og SF, er bedre, og det er tættere på, hvordan vi normalt opfatter den danske aftalemodel.

Formanden:

Tak til hr. Jørgen Arbo-Bæhr. Og så er det hr. Thomas Adelskov som ordfører for forslagsstillerne.

Thomas Adelskov (S):

Jeg skal starte med at takke for behandlingen af forslaget. Jeg vil også godt takke ordførerne, også ordførerne fra partierne, som ikke er medforslagsstillere, for jeg synes faktisk, at der var åbninger i Venstres ordførers tale i retning af at få kigget på de her problemer, men særlig synes jeg, at både Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti var opmærksomme på, at der var problemer, og var opmærksomme på, at der skulle findes nogle løsninger. Villigheden til at gøre det her og nu fra De Konservatives side var måske ikke så stor som fra oppositionens side.

Kl. 16.45

Jeg ser frem til, at vi får ministerens lovforslag til behandling i Folketingssalen, for jeg vil glæde mig til at se, hvordan Dansk Folkeparti har tænkt sig at udmønte de synspunkter, de har gjort gældende både her i dag og tidligere i medierne.

Jeg synes, at der er rejst en række principielle debatter, og det kan jo for nogle være lidt vanskeligt at høre, hvor nuancerne lige nøjagtig er. Beskæftigelsesministeren talte meget om det krænkende i de hemmelige aftaler, og ministeren forklarede om sit eget lovforslag, som han har fremsat i går, og som handler om at forbyde hemmelige aftaler.

Jeg er sådan set enig i, at de er krænkende. Jeg synes måske, at det er en hån mod medarbej-

dere, at man har hemmelige aftaler, der omfatter et ansættelsesforhold. Men det, der jo er et lige så stort problem, er, at selv om aftalerne kommer ud i det åbne, altså selv om aftalerne ikke længere er hemmelige, så kan det være aftaler, der binder medarbejderen til en konkret virksomhed, altså gør det umuligt for den enkelte lønmodtager at søge ansættelse i en konkurrerende virksomhed eller i en virksomhed, som man har haft et kundeforhold til, fordi arbejdsgrænserne nu har indgået en aftale hen over hovedet på lønmodtageren.

Det, der vel i realiteten er den store forskel, er, at med ministerens forslag forbyder man hemmelighedskræmmeriet, men så kan virksomhederne løse hele problemet ved at sende en e-mail rundt til deres medarbejdere og fortælle dem, at man har indgået jobaftaler med x antal virksomheder, og der kan de altså ikke længere forvente at få ansættelse, hvis de søger job der. Eller man kunne måske endda forvente noget så grelt, at det var noget, virksomheden kunne klare med en sms til medarbejderne om, at nu var de omfattet af en ikkeansættelsesklausul i forbindelse med en række virksomheder.

Det er ikke acceptabelt. Det hæmmer mobiliteten på arbejdsmarkedet, det ødelægger medarbejdernes og den enkelte lønmodtagers mulighed for at kunne stille nogle lønkrav, men også for at kunne stille nogle krav, der handler om ens arbejdsforhold og arbejdsvilkår. Det vil i nogle situationer formodentlig være sådan, at virksomheder i et givet geografisk område, håndværksmestre eller andet, kan aftale med hinanden indbyrdes, at de altså ikke ansætter hinandens medarbejdere. På den måde vil man jo låse den enkelte lønmodtager til en virksomhed, medmindre lønmodtageren er indstillet på enten at skulle til at pendle enormt langt eller på at flytte både sig selv og familien ud af det geografiske område. Det er ikke acceptabelt.

I debatten er det nødvendigt at få slået fast, at det er en, synes jeg, ikke særlig gennemskuelig misforståelse fra beskæftigelsesministerens side, når ministeren påstår, at vi ikke fra oppositionens side anerkender, at der kan være behov for, at man laver aftaler. Jo, det gør vi. Vi har bare sagt, at det er nødvendigt at begrænse de aftaler for at sikre mobiliteten på arbejdsmarkedet og for at sikre lønmodtagernes rettigheder.

Hvad angår at begrænse dem, har vi fundet det enkle redskab, som vi allerede i dag kender fra kunde- og konkurrenceklausulerne i funktionærloven, regler, der betyder, at hvis man laver